

RANIUCHNO (5) *av*

a oraz o prawdopodobnie jasne (tak w rano).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Intens. od „rano”: bardzo wczesnym rankiem; *diluculo Vulg (5)* : *LubPs* hh6v; *KSiadz* iedęn ízedł rániuchno/ ínadź też gdzieś dopijał/ Dom ízynkowy gdzie drudzy pili idąc mijał. *RejFig* Ee3v; *SkarŻyw* 457; [Y což íełth człowiek że ij thák wielmoznym czyniíz: [...] Náviedzall go rániuchno/ á w rychle go zász probuiefz *Leop Iob* 7/18].

W połączeniu z określeniem dnia tygodnia (1): A we czwartek raniuchno zeszli się księża biskupi do KJM sami oprócz Rad inych. *Diar* 56.

Fraza: »a gdy było raniuchno« (1): A gdy było rániuchno [*Et factum est, diluculo*]/ podnieśli (Zydowie) oczy íwoie *Leop 1.Mach* 5/30.

a. [Nazajutrz rano: Dzisiejszej nocy trafił się nietrefny casus [tj. *nieprzyjemny wypadek*] Panu Wileńskiemu. Pieczęć mu gdy spał z nami, tu ukradziono. Agrippa do Pana Kanclerza z tym raniuchno przybieżał do niego. *PiotrDzien* 287.]

Cf **RANIUCZKO**

ECB